

Lebanon, een film om nooit meer te vergeten
The Ghost Writer: Polanski toont opnieuw zijn wereldklasse
Millennium: afzonderlijk en in een unieke marathonuitzending
Wat verder?
Zomerstop

Beste lezers van Take (40)

Of het een nieuwe trend is, ik weet het niet, maar wat me opvalt is dat sneller dan gebruikelijk bij de film distributeurs de beslissing valt om films die nog maar kort geleden op het Internationale Film Festival van Rotterdam zijn vertoond of daar zelfs hun première beleefden, nu al in roulatie komen. Voorheen zat er soms wel een jaar tussen, nu dus slechts enkele maanden.

Waardoor wij dus ook sneller dan we gewend zijn, vele, pas uitgebrachte films in ons filmhuis kunnen vertonen. Of zelfs al hebben vertoond, want A Single Man, Un Prophète, Eyes wide open, My Queen Karo, om er enkele te noemen, hebt u al kunnen zien op het moment dat u deze Take onder ogen krijgt.

En het besluit van de film distributeurs om aangekochte kopieën in roulatie te brengen, betreft niet eens zozeer de films die slechts in de top-10 van de publiekswaardering van het IFFR zijn beland; want van de genoemde films waren dat alleen A Single Man en Un Prophète. En er komen nog enkele films waarvan ik de vertoning op deze korte termijn nog niet had verwacht. Het klinkt wellicht wat tegenstrijdig, maar de snelle distributie maakt het programmeren er niet gemakkelijker op. Jawel, we zijn met de kwalitatief hoogwaardige IFFR-films verzekerd van een ruim gevulde filmzaal, anderzijds moeten we daardoor andere films, eveneens van hoge kwaliteit, doorschuiven of zelfs buiten vertoning houden omdat we nu eenmaal niet onbeperkt kunnen draaien.

Hoewel, ik schrijf dat nu wel: verzekerd van een ruim gevulde filmzaal, maar waar was u nou met het prachtige My Queen Karo....???, de Belgische productie die we zelfs éénmaal helemaal niet hoefden te vertonen, omdat niemand van het publiek was komen opdagen...!!! Zeker, we hebben helaas wel vaker toch nog naar onze zin (te) weinig bezoekers, maar helemaal niemand, die ontvullende ervaring was ons als vrijwilligers de laatste jaren bespaard gebleven. En het ging de laatste maanden juist zo goed.

Een lege zaal, dat willen we niet nogmaals meemaken. Blijf dus komen, de geselecteerde films zijn het méér dan waard.

Hartelijke groet,

Loek Heskes

Lebanon, een film om nooit meer te vergeten

Als vaste lezer van de Take kent u me intussen als filmliefhebber die al snel enthousiast raakt en die zijn geestdrift ook zelden onder stoelen of banken steekt, maar toch: ik ben oprecht als ik u zeg dat ik zelden méér onder de indruk ben geraakt van een film dan van **Lebanon**, van de Israëlische regisseur Samuel Maoz.

Ik zag *Lebanon* op woensdag 3 februari op het Rotterdamse Filmfestival in één van de immense zalen van Pathé. Ik zal het moment van vertoning niet snel vergeten, want zelden was de stilte na een film in mijn beleving grootser en massaler dan toen, tijdens en na de aftiteling van *Lebanon*. Niet eerder werd naar mijn gevoel bewondering voor wat zojuist was vertoond, daarna in een indrukwekkender applaus omgezet, niet eerder bleef het publiek zo

massaal in de zaal aanwezig voor het vraag en antwoord met regisseur Maoz en evenmin eerder heb ik een regisseur gezien die op zijn beurt zo onder de indruk was van de wijze waarop zijn film werd ontvangen als op die eerste woensdag in februari.

De 48-jarige Maoz vertelt in de film zijn eigen oorlogservaring, want Maoz was de kanonnier van de vierkoppige bemanning van de tank eenheid die in juni 1982 Libanon binnenviel. De regisseur vertelde in Rotterdam dat hij er meer dan 20 jaar over heeft gedaan om zijn eigen oorlogstrauma te verwerken. De film *Lebanon*, zijn debuut, beschouwde hij als het sluitstuk van dat verwerkingsproces. In dat verband is *Lebanon* voor Maoz wat de ook al fantastische anamatiefilm *Waltz with Bashir* een jaar geleden voor Ari Folman was.

Maoz' film is in alle opzichten overtuigend. Het gerommel van de tank is soms oorverdovend. Je voelt als kijker de adrenaline van de tankbemanning als het ware door het eigen lijf stromen. *Lebanon* is cinematografisch een absoluut meesterwerk; de indringende beelden vanuit het binnenste van de tank zorgen voor een bijna claustrofobische ervaring. Zelden zijn paniek, angst, wanhoop en vertwijfeling naar mijn idee krachtiger verbeeld dan in Maoz' *Lebanon*.

Zeker, *Lebanon* is geen gemakkelijke film, maar deze terechte winnaar van de Gouden Leeuw van het filmfestival van Venetië – en derde in de publiekswaardering van Rotterdam met het onwaarschijnlijk hoge cijfer van 4.493 van de meer dan 1200 bezoekers van *Lebanon* – moet u echt gaan zien. We vertonen *Lebanon* vijfmaal in de eerste week van juni.

The Ghost Writer: Polanski toont opnieuw zijn wereldklasse

Het komt niet zo vaak voor dat een regisseur verstek moet laten gaan bij de première van zijn film op een groot, prestigieus festival: Polanski overkwam het half februari in Berlijn, waar zijn nieuwste film, *The Ghost Writer*, voor het eerst publiekelijk werd vertoond.

Na zijn arrestatie in september 2009 wegens een zedenzaak uit 1972 kwam Polanski op borgtocht vrij. Sindsdien bewoont Polanski een chalet in het Zwitserse Gstaad, waar hij min of meer onder huisarrest verblijft. Het is ook in Gstaad waar hij de minutieuze nabewerking van de film, zo eigen aan hem, ter hand heeft genomen, voordat hij de film wenste vrij te geven voor vertoning.

Polanski – in augustus 1933 als Roman Liebling in Parijs geboren – schreef samen met Robert Harris, op wiens politieke thriller *The Ghost Writer* is gebaseerd, het ingenieuze scenario. En wat bij de introductie van het boek nog vooral fictie was, is in de loop van de filmproductie steeds meer non-fictie geworden: de Britse betrokkenheid bij de oorlog in Irak, de rol van oud-premier Tony Blair daarbij en de aanhoudende martelingen door Britse militairen.

De cast van de film is ronduit indrukwekkend, want naast hoofdrolspeler Ewan McGregor zorgen Pierce Brosnan – tussen 1995 en 2002 viermaal James Bond –, James Belushi, de voor mij altijd onweerstaanbare Tom Wilkinson en de Britse actrice Kim Cattrall – speelt in *The Ghost Writer* haar 60ste filmrol – voor imponerende vertolkingen. Hoofdrolspeler Ewan McGregor brak in 1996 door met zijn rol in *Trainspotting* van Danny Boyle en schitterde daarna ondermeer in *Moulin Rouge*, *Big Fish* en *Cassandra's Dream*.

Zonder dat het ooit de bedoeling is geweest, vertoont *The Ghost Writer* in sfeer en vormgeving uiteindelijk zelfs enige gelijkenis met *Chinatown*, Polanski's meesterwerk uit 1974 met de onvervangbare Jack Nicholson en de fenomenale Faye Dunaway toen in de hoofdrollen. Polanski, wiens *Repulsion* uit 1965 volgens vele filmkenners nog altijd zijn beste film is, won in 2002 met *The Pianist* (met Adrian Brody), de voorganger van *The Ghost Writer*, een Oscar. Eerder had Polanski al Oscarnominaties ontvangen voor *Rosemary's Baby* (met

(ex-echtgenote Mia Farrow), voor *Chinatown* en voor *Tess* met Natassja Kinski). Maar die nominatie had hij wat mij betreft zeker ook verdiend voor *Death and the Maiden*, het intrigerende drama uit 1994 met Sigourney Weaver en Ben Kingsly in de hoofdrol.

We draaien *The Ghost Writer* in de tweede helft van juni, vijfmaal achtereen.

Millennium: afzonderlijk en in een unieke marathonzending

We hadden u er al in de vorige Take op geattendeerd: tussen 11 en 23 juni vertonen we de drie delen van de **Millenniumreeks**, de boeiende, spannende en intrigerende delen naar de bestsellerboeken van Stieg Larsson. Een absolute must voor de liefhebbers van deze thrillertrilogie.

In november vorig jaar was onze filmzaal te klein toen we *Millennium 1* vertoonden. En er waren nog steeds te weinig stoelen toen we deel 1 in de eerste helft van januari dit jaar in de herhaling zetten. Bij de vertoning van deel 2, eind maart, was het al niet anders. Het aantal verzoeken om de delen opnieuw te programmeren oversteeg weer ruimschoot onze zaalbezetting. Het advies om nu tijdig voor de herhaling en de nieuwe reeks te reserveren lijkt me méér dan vanzelfsprekend.

Op veler verzoek draaien we *Mannen die vrouwen haten*, het eerste deel onder regie van Niels Arden Oplev dus nogmaals en wel op vrijdag 11 en dinsdag 15 juni. De *vrouw die met vuur speelde*, het tweede deel van het drieluik onder regie van Daniel Alfredson, vertonen we nog driemaal, eveneens op vrijdag 11 juni en op zondag 13 en vrijdag 18 juni. *Millennium 3: Gerechtigheid*, opnieuw onder regie van Daniel Alfredson, staat maar liefst achtmaal op de rol, tussen donderdag 10 en

dinsdag 22 juni. En ik vrees dat we daarmee nog niet alle liefhebbers van deze trilogie zullen hebben bediend. De unieke marathonzending, met de drie delen achter elkaar vertoond, hebben we voor zondag 20 juni in het programma opgenomen. Dat wordt een echte, meer dan zeven uur lange happening, die om 13.00 uur begint en tot ongeveer 23.00 uur zal duren, met ook nog 'ns een Scandinavisch buffet tussen deel 1 en deel 2 en wat lekkere hapjes tussen deel 2 en deel 3.

Kijk voor meer details op onze website en/of de ladder als het om de aanvangstijden gaat.

Wat verder?

In de eerste week van juni vertonen we naast *Lebanon* ook – tweemaal – **Farewell**, de bijzondere mix van docu en film van Ditteke Mensink. Het is het filmische verslag van de eerste reis rond de wereld met de Graf Zeppelin én het – enigszins fictieve – liefdesverhaal van twee passagiers, de enige vrouwelijke, de aristocratische Lady Grace Drummond-Hay en sterjournalist Karl von Wiegand.

In de eerste helft van juni draaien we ook **La danse**, het prestigieuze filmproject van de 80-jarige Amerikaanse regisseur Frederick Wiseman, die zijn sporen vooral als documentairemaker, als chroniqueur van de Amerikaanse samenleving, heeft verdiend. *La danse* staat driemaal op de rol. Gedurende ruim twee en een half uur wordt u een fascinerend kijkje gegund in de wereld van de Parijse opera.

En natuurlijk is het vooral het portret van het befaamde ballet van de opera, maar ook andere gebruikers van het beroemde operahuis komen in de documentaire uitgebreid in beeld. Het is overigens de tweede maal dat Wiseman zich aan een dansfilm heeft gewaagd: eerder, in 1995, maakte hij zijn veelgeprezen *Ballet*, over het New Yorkse American Ballet Theatre.

Vóór *The Ghost Writer* en in de tijd van de Millenniumreeks draaien we **Coco Chanel & Igor Stravinsky**, een drama van de Nederlandse regisseur Jan Kounen over de ongewone verhouding tussen de gerenommeerde modeontwerpster en de componist die zijn tijd in 1920 al ver vooruit was. Kounen, die vooral in Frankrijk actief is, is een controversieel filmmaker die zijn status mede ontleent aan zijn film *Dobermann* uit 1997 met Vincent Cassel en Monica Bellucci, een opzienbarende reactie op de in die tijd al even controversiële Quentin Tarantino.

Medeprogrammeur Harry Verschuur beveelt *Coco Chanel & Igor Stravinsky* van harte bij u aan.

Hij zegt zich de kritiek van de beroepsrecensenten, die de film overwegend als matig kwalificeerden, wel te kunnen voorstellen, maar prijst Coco toch nadrukkelijk aan vanwege de

aankleding, de vormgeving, maar vooral vanwege de muziek en in het bijzonder de uitvoering van het roemruchte en opzweepende *Le Sacre du Printemps* in de beginscènes van de film. Het einde van de maand juni hebben we naast *The Ghost Writer* ook ingeruimd voor **Oceans**, het ambitieuze, fascinerende filmproject van Jacques Perrin en Jacques Cluzaud, waarin cameraploegen met de meest geavanceerde apparatuur de oceanen afspeurden naar ongewone en bizarre vormen van leven in de diepzee. Perrin moet een bekende van u zijn, want wie naar *Oceans* gaat, heeft vanzelfsprekend ook *Microcosmos* en *The Travelling Birds* gezien.

In tegenstelling tot eerder uitgebrachte, vergelijkbare films, zoals recentelijk *Earth*, bevat *Oceans* weinig gesproken commentaar, maar dat maakt de film nog intenser in z'n beleving. De muziek van Bruno Coulai doet de rest. *Oceans* is overigens niet alleen maar een film waarin de pracht van de wereldzeeën wordt getoond, de film is soms evenzeer een pamflet tegen de toenemende vervuiling van de zee en een indringend pleidooi voor een beter milieu.

Begin juli draaien we het prachtige **Nowhere Boy** over het leven van Beatle John Lennon en staat **Lourdes**, de imponerende film van Jessica Hausner met een ijzingwekkend sterke Sylvie Testud in de hoofdrol, op het programma. In een volgende Take kom ik terug op deze films.

Zomerstop

Weet nu alvast dat ons filmhuis van 8 tot en met 21 juli gesloten is. Vanaf 22 juli tot en met 12 augustus draaien we weer de films zoals u dat van ons gewend bent, met dien verstande dat we in die periode op de vrijdag slechts éénmaal een film vertonen en op zondag geen film draaien. Vanaf 12 augustus kunt u weer achtmaal per week bij ons terecht voor de betere film.